

RENAULT FUEGO (1980-1986)

Opis rodziny:

Samochód o nazwie Fuego jest pojazdem o charakterze sportowym, a jego nazwa w języku hiszpańskim oznacza ogień. W gamie firmy Renault zastąpił pojazdy noszące liczbowe oznaczenia R15 i R17. Oficjalny debiut tego modelu odbył się podczas Salonu Samochodowego w Genewie, w marcu 1980 roku.

Pod względem konstrukcyjnym pojazd bazuje na modelu R18, wprowadzonym do produkcji dwa lata wcześniej. Dwubryłowe nadwozie typu coupe ma układ trzydrzwiowy i wyróżnia się oryginalnym ukształtowaniem. Uwagę zwraca pas wykonany z czarnego tworzywa sztucznego oddzielający górną część nadwozia od dolnej. Obłe kształty oraz duże kąty pochylenia szyb przyczyniły się do uzyskania stosunkowo dobrych właściwości aerodynamicznych.

Początkowo do produkcji trafiły dwie wersje silnikowe. Stosowano silniki benzynowe o pojemności skokowej 1,4 i 1,65 dm³. Były to jednostki czterocylindrowe ustawione wzdłużnie w przedniej części i napędzające koła przednie poprzez mechaniczne skrzynie biegów. Większy silnik mógł być łączony z automatyczną skrzynią biegów.

W następnym roku trafiła na rynek wersja z silnikiem o pojemności 2,0 dm³. Jesienią 1982 roku wprowadzono do produkcji kolejną wersję silnikową, napędzaną turbodoładowanym silnikiem Diesla o pojemności 2,1 dm³. Był to wówczas jedyny samochód o charakterze sportowym napędzany silnikiem wysokoprężnym.

W 1983 roku debiutowały na rynku dwie nowe wersje silnikowe. Silnik o pojemności 1,65 dm³ dostępny był w wersji o obniżonych osiąгах, a drugą nowością był turbodoładowany silnik benzynowy o pojemności 1,55 dm³. W następnym roku wprowadzono niewielkie zmiany stylistyczne.

W 1985 roku zakończono produkcję tych pojazdów we Francji, a w następnym roku w Hiszpanii. Produkcję modeli Fuego przeniesiono do Argentyny i Wenezueli, gdzie były wytwarzane do 1992 roku.